

bobbo

leuk en leerzaam

Nr. 27
losse nummers f 1,30
België 21 F.

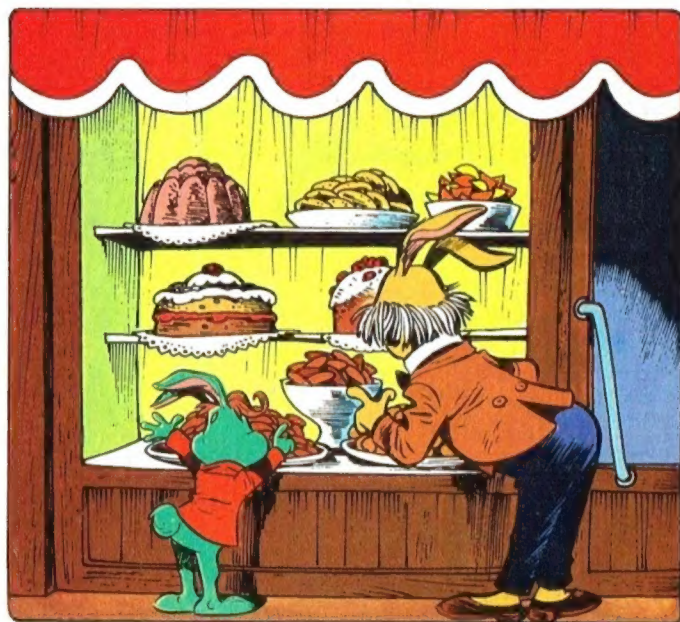
Kleutertje Knatsel
Een tuin vol dieren-?

Bobbo

De kinderen zijn nog steeds aan het logeren. Bij opa en oma in de stad. Boemsi mag met opa boodschappen doen. Zóveel winkels heeft ze nog nooit gezien! „Opa?” vraagt Boemsi. „Wonen hier in de stad helemaal geen mensen? Ik zie alleen maar winkels en geen huizen!”

„Je kijkt niet goed,” zegt opa. „In de stad wonen de mensen bóven de winkels.” Boemsi wordt bijna duizelig van dat hoge huis!

„Wat een lekkere dingen hebben ze in de stad, hè opa? Zoveel taarten heb ik nog nooit gezien.” Opa lacht. „Maar in een stad wonen ook erg veel mensen,” zegt hij. „Dus moeten er veel taarten zijn.”

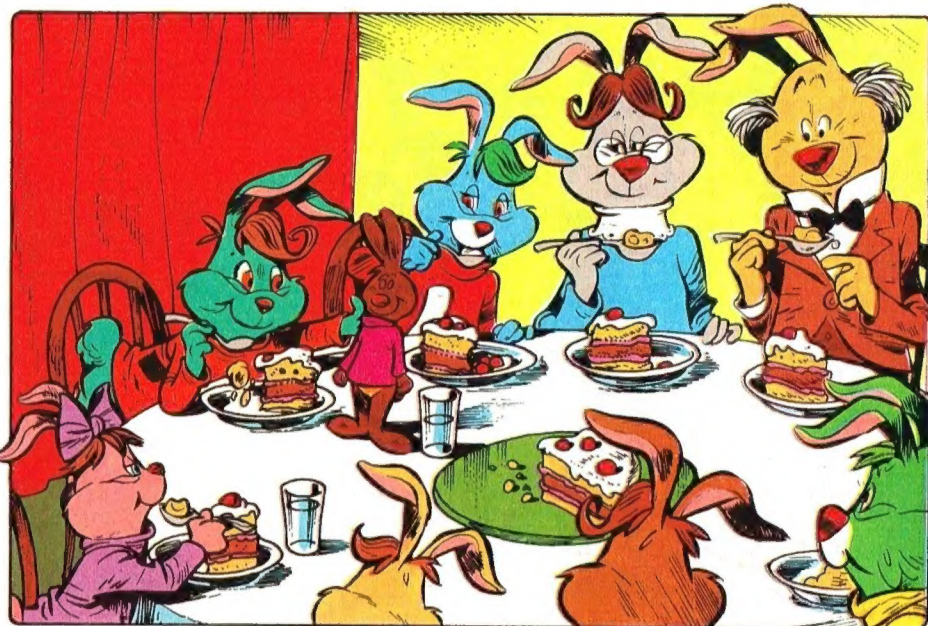

Opa koopt een taart. Maar Boemsi ziet dat niet eens! Want op de toonbank staat zó iets prachtigs! Poppetjes. En beestjes. Van chocola, versierd met gekleurde suiker. Dat heeft ze nog nooit gezien...

het chocoladepoppetje

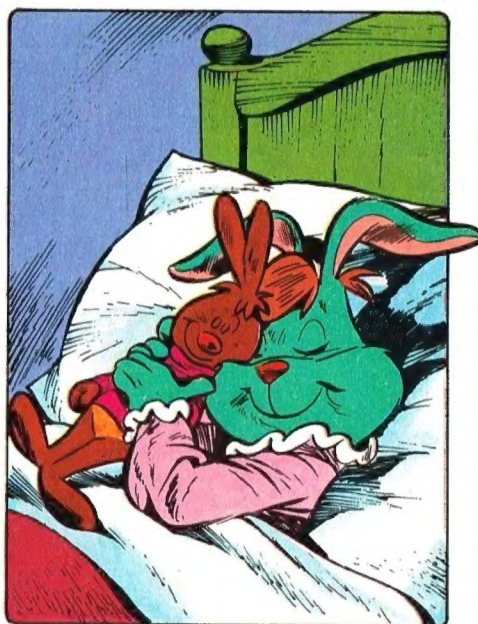
Boemsi krijgt zo'n poppetje van opa. Krabbel vindt het prachtig! Maar Bobo en Tsjoek-Tsjoek zijn nieuwsgierig wat er in de grote doos zit.

Dan krijgen ze allemaal een stuk taart van opa. Zomaar! Er is niet eens iemand jarig! „Boemsi, je taart!” roept opa. Want Boemsi is zó blij met haar chocoladepoppetje dat ze nergens anders naar kijkt. „Ik eet het poppetje nóóit op,” zegt ze. „Ik bewaar het altijd.”

Zelfs als Boemsi naar bed gaat, moet het chocoladepoppetje mee. „Droom er maar van,” roept opa, als Boemsi de trap opgaat.

„Jij mag bij me slapen,” zegt Boemsi tegen het poppetje. Want als Boemsi iets erg lief vindt, mag het mee naar bed! Maar...

Boemsi schrikt wakker. Het poppetje is gesmolten! „Dat kán ook niet mee naar bed,” zegt opa. „Maar morgen krijg je een nieuwe!”

Jip en Janneke

Het eekhoorntje

verteld door Annie M. G. Schmidt

getekend door Fiep Westendorp

Is dit nou een bos? vraagt Jip.

Dit is een bos, zegt moeder.

Woont hier de reus? vraagt Janneke.

Nee, malle meid, zegt moeder. Je weet toch best dat die reus alleen in verhaaltjes bestaat.

Ja, zegt Janneke. Ik weet het best. Maar het is wel een echt bos.

Jip en Janneke zijn de hele dag in het bos. Ze hebben al een hertje gezien. Heel in de verte. En nu wil Jip een eekhoortje zien. Want die zijn in bossen.

Hij kijkt naar boven, tussen de takken. Maar hij ziet geen eekhoortje.

Moeder wordt erg moe van dat zoeken. Ik ga hier even zitten, zegt ze. Gaan jullie dan maar zoeken naar dat eekhoortje. Maar loop niet te ver weg. Roep maar telkens oe-hoe, dan kan ik jullie horen.

Jip gaat de ene kant op. En Janneke gaat de

andere kant op. En ze zoeken. En ze kijken.

En dan roept moeder ook: Oe-hoe.

Maar een eekhoortje zien ze niet.

En als ze 's avonds naar huis gaan met de trein, dan zegt Jip boos: Eekhoortjes bestaan niet. Die bestaan alleen in verhalen.

Nou Jip, zegt moeder. Dat is niet zo. Ik heb er vaak een gezien.

Waarom was er dan geen in het bos? vraagt Janneke.

Ze waren er wel, zegt moeder. Maar ze waren bang voor jullie. Ze dachten natuurlijk: O, daar heb je Jip en Janneke.

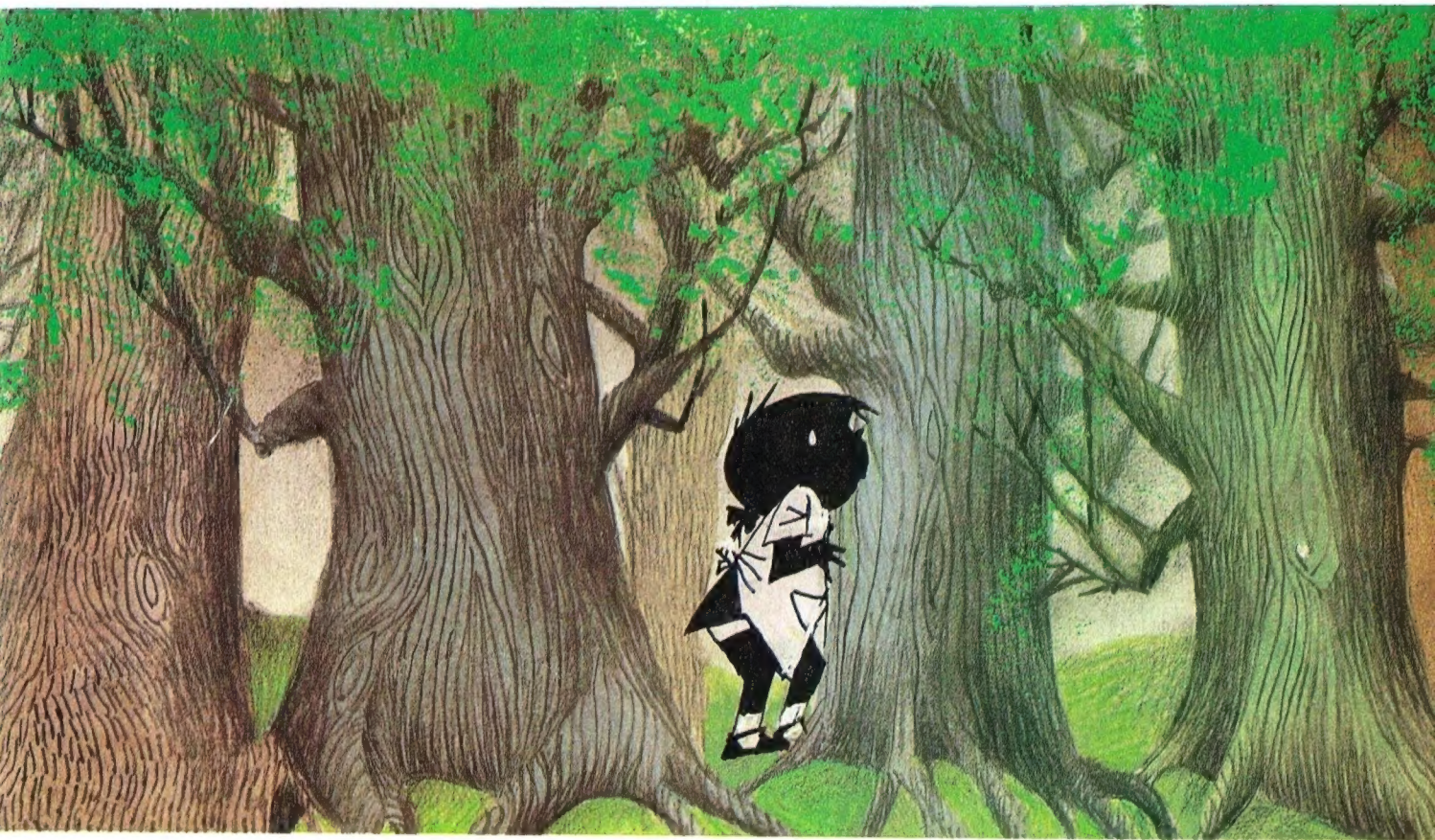
En die zijn zo druk.

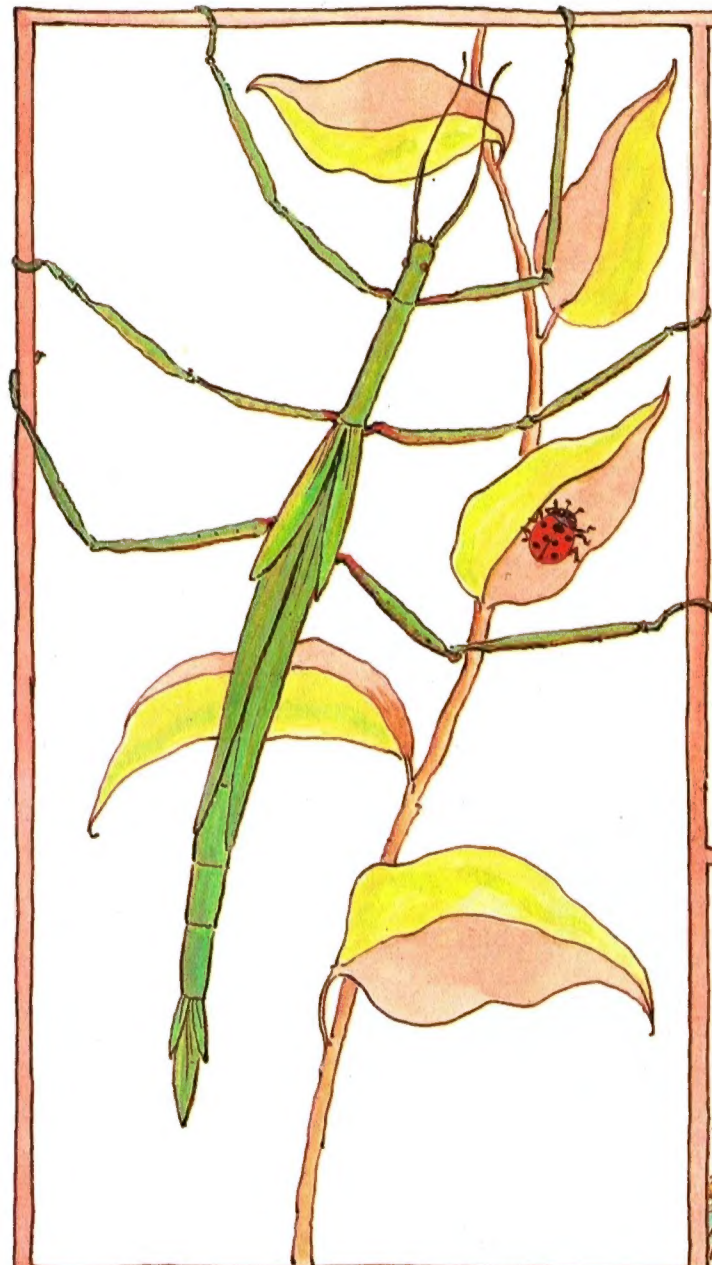
Laten we maar gauw wegkruipen. En toen zijn ze weggekropen.

Echt flauw, moppert Jip.

Maar het bos was mooi, zegt Janneke.

Ik ben liever aan het strand, zegt Jip.

Vriendjesdier

Ik wil als vriend
 een wandelende tak.
 Ik noem hem Sam.
 Sam en ik
 wandelen iedere dag van de week
 in het bos.
 We spelen ook verstoppertje.
 Hij zit op een tak
 en ik zie hem niet.
 Dan roep ik:
 „Sam, tril eens met je vleugels!”
 Ik ontdek Sam,
 vlak voor mijn neus.
 Sam is de beste verstopper van de wereld.
 Als we thuiskomen,
 krijgt hij twee ligusterblaadjes.

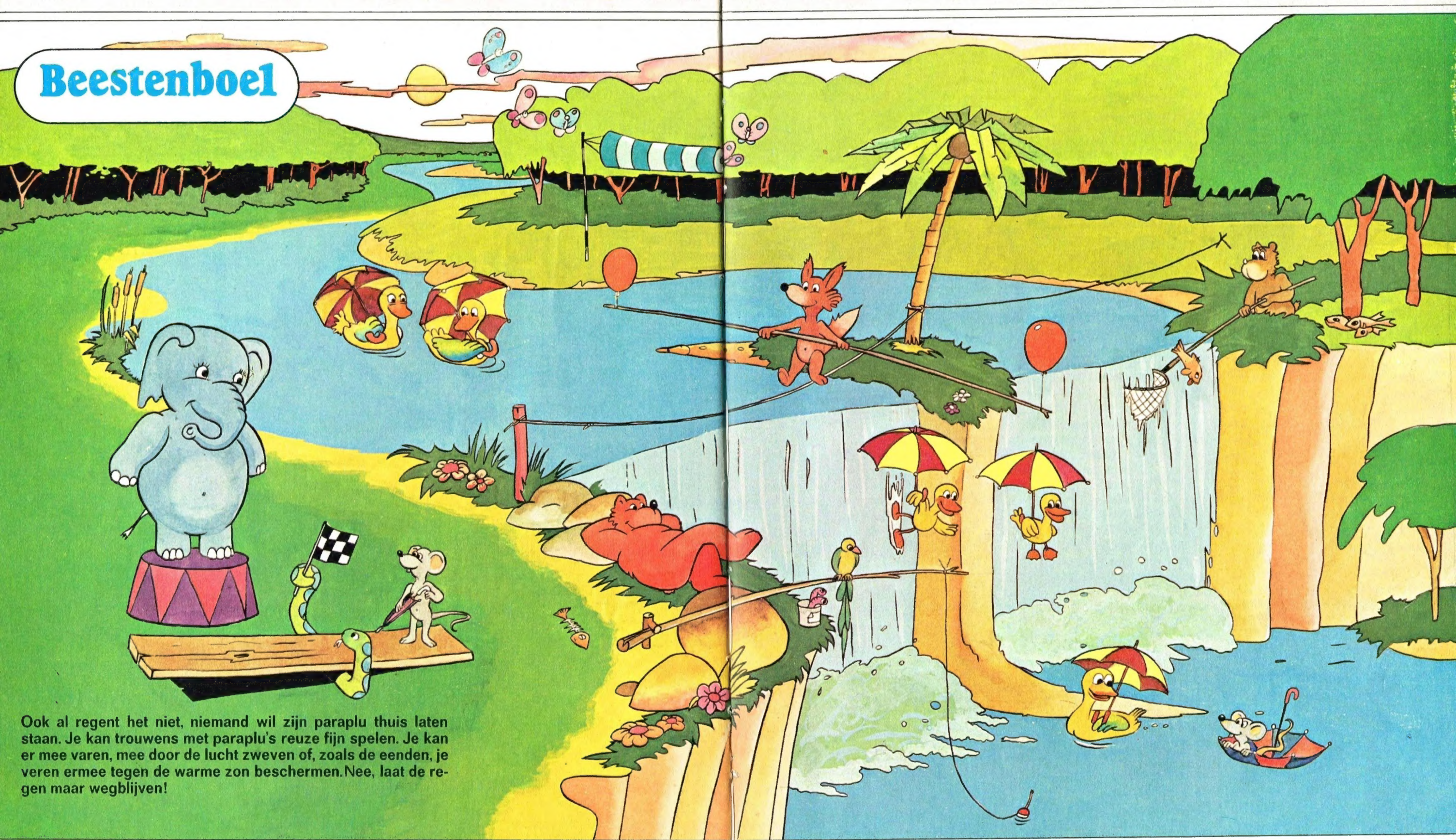
BAM!
 Daar valt Sam
 m'n wandelende tak
 met een smak
 van de trap.

Arme Sam,
 ik leg je maar
 weer gauw
 in je bak.

Beestenboel

Ook al regent het niet, niemand wil zijn paraplu thuis laten staan. Je kan trouwens met paraplu's reuze fijn spelen. Je kan er mee varen, mee door de lucht zweven of, zoals de eenden, je veren ermee tegen de warme zon beschermen. Nee, laat de regen maar wegblijven!

En wat er toen gebeurde.....

Tekst: Simone Schell
Tekening: The Tjong Khing

Zie je dat meisje met dat gekke staartje? Dat is Anoes. En die met die streepjestrui?

Dat ben ik.

Moet je luisteren. Ik zou een wandeling gaan maken Niet een kleintje van zo een paar uurtjes... Nee, een wandelreis. Dagen lang lopen, lopen, lopen. En tegen de avond zou ik een hotelletje zoeken om in te overnachten. Mijn slaapzak had ik bij me voor als ik verdwaalde. Dan kon ik onder de blote nachthemel slapen.

Maar koud zou dat wel zijn, want het werd al herfst.

Voor ik wegging, wipte ik nog even bij de ouders van Anoes aan om -dag- te zeggen en natuurlijk ook -dag- te zeggen tegen Anoes want zij is mijn vriendinnetje.

Ze stond op haar kop in een stoel toen ik binnenkwam.

Ze vraagt alle dingen altijd drie keer achter elkaar omdat ze denkt dat niemand luistert, dus ze riep: „Ha die Beer, Ha die Beer, Ha die Beer (want zo heet ik). Waar ga je naar toe?

„Waar ga je naar toe? Waar ga je naar toehoe?”

„Naar de bossen,” antwoordde ik. „Naar de bossen in een land dat België heet.”

„Mag ik mee? Mag ik mee? Mag ik meehee?” vroeg ze, maar dat kon niet. Zeg nou zelf, dat kon echt niet. Toen werd Anoes kwaad.

„In de bossen zijn enge beesten en die eten jou op,” riep ze met een

kwaad stemmetje. „Je wordt lekker bang. Ik weet zeker dat je bang wordt.”

„Helemaal niet,” zei ik, maar dat wist ik natuurlijk niet zeker.

„Anoes!” zuchtte haar moeder. „Ga gewoon zitten want je krijgt een knalrood hoofd en zodadelijk val je nog om.”

Dat gebeurde en Anoes huilde: „NIKS PIJN, NIKS PIJN, NIKS PIJN.” Toen werd Anoes haar vader een beetje boos en die zei: „Anoes, hou op met dat geschreeuw en ga gewoon lekker spelen. Wij willen ook wel eens rustig praten.”

„Ik heb helemaal geen leuk speelgoed,” huilde Anoes. „Ik heb alleen maar stom speelgoed.”

„Laat mij dan jouw stomme speelgoed eens zien?” vroeg ik want ik wist dat ze hele leuke dingen had.

Ze nam me mee naar haar speelgoeddoos en gooide er een paar dingen uit.

„Dit is een stomme Barbiepop en die heet Kiena,” gromde ze.

„En in dit stomme zakje zitten haar kleren. Ik heb helemaal niet veel kleertjes. En dit is stomme Zwef, dat is een clown en die heeft Oma gemaakt. En dit is stomme Poeska, die heeft maar één oog en geen eens een staartje. En dit is stomme Dotje, dat is een babypopje, maar de hond heeft er een voetje vanaf gebeten. En dit is een stomme gum-smurf. WAT IS DAAR NU AAN!”

„Juist leuke dingen,” zei ik. „Weet je wat ik nog wel eens wilde? Dat ik weer even klein was, want dan konden we samen spelen.”

Ze keek me peinzend aan. „Ik wil juist groot zijn, dan kon ik samen met jou op wandelreis,” zei ze.

„Ja, jammer dat we niet even oud zijn,” zei ik nog en toen ging ik terug naar de kamer om te praten met haar vader en moeder en mijn koffie op te drinken.

En wat deed Anoes? Wat deed dat kind?

Ze ging heel stilletjes op haar tenen naar mijn rugzak want die stond in de gang. Ze maakte mijn rugzak niet alleen open maar ze haalde er ook dingen uit. Kijk maar, mijn sokken en mijn toiletas en daarin zat mijn scheerapparaat en mijn tandenborstel en mijn kam. Maar ze haalde er niet alleen wat uit... ze stopte er ook dingen in...

Zie je wat?

En ik? Ik zag niks en ik hoorde niks en toen ik wegging stond zij met haar handjes op haar rug tegen de muur. „Dag Beer,” zei ze met een heel lief gezichtje. „Zal je me alles vertellen als je terugkomt?”

„Ja,” zei ik. „Ik zal je alles vertellen en ik zal een heleboel tekeningen voor je maken. Goed?”

„Goed,” zei ze. Ze keek me nog heel lang na en ik bleef nog heel lang zwaaien en wat er toen gebeurde... Dat vertel ik de volgende keer.

OOST WEST THU

KIENA

Wie rijdt er mee?

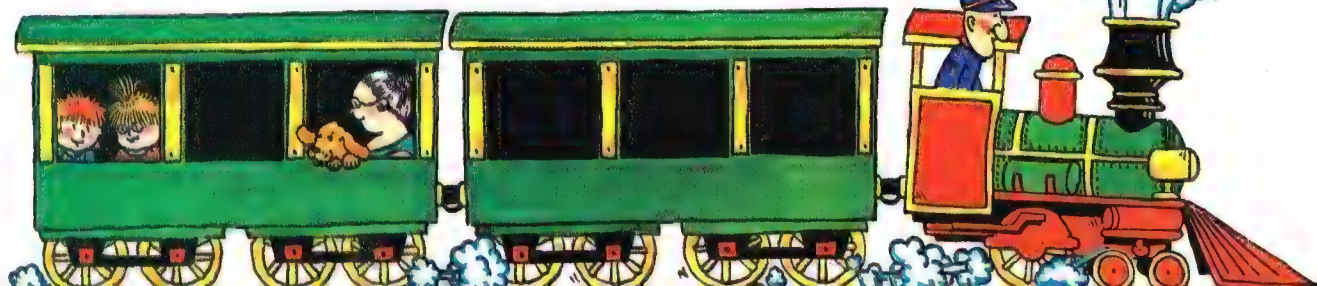
Hakke, hakke, puf, doet het treintje. Het rijdt van het ene station naar het andere en overal stappen er mensen in.

Eerst is de trein leeg, maar bij elk stationnetje zie je meer reizigers in de wagonnetjes zitten. Net zolang tot het

treintje helemaal vol is. Wijs jij nu de goede volgorde aan. Probeer daarna maar eens de mensen in de trein te tellen.

**Bij iedere draai
een ander dier**

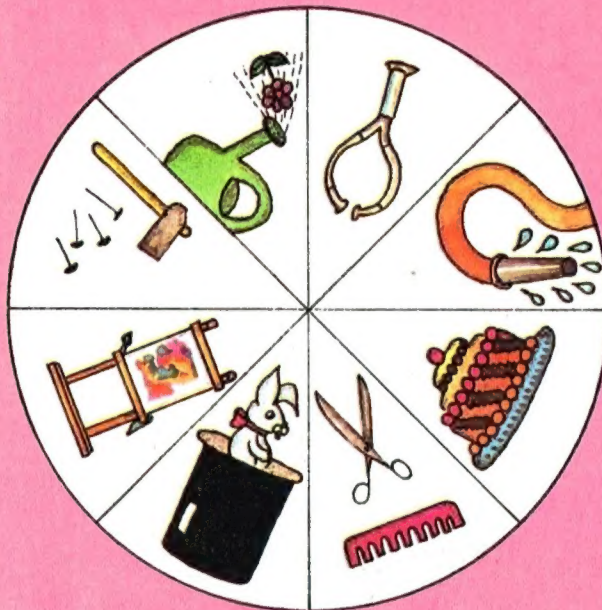

Met deze rondjes kun je verschillende draaispelletjes spelen. En op de achterkant staat nog zo'n spel. Knip de rondjes uit. En leg het kleine rondje in het midden van de grote. Steek dan een speld (of een splitpen) door het middelpunt heen en doe er aan de achterkant een kurk op, zodat je je niet prikt. Nu draai je eerst de kopjes bij de goede lijfjes. Je kunt ook hele grappige dieren draaien zoals: een beermuis of een poesvogel. Probeer maar eens! Telkens verander je de dieren door je rondje te draaien.

**Welk ding
hoort waar?**

**Draaien
maar!**

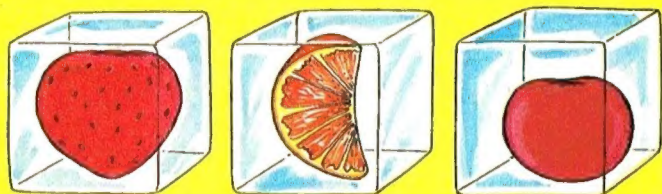

Hier zie je weer twee rondjes staan. Prik het kleine rondje in het midden aan de grote vast. Je ziet allemaal mensen. Ieder heeft ander werk. Er is een dokter, een kokkin en nog anderen. Bij elk van deze mensen hoort iets wat je in het kleine rondje ziet. Kies je bijvoorbeeld de tuinman, dan draai je net zo lang, tot de gieter bij hem staat. Doe hetzelfde met de anderen. Je kunt nog een spelletje doen dat gaat zo: draai totdat de hoed met het konijntje bij de brandweer is. Vertel bij dit plaatje eens een leuk verhaal. Als je draait, kun je steeds weer andere verhalen bedenken.

beste ouders

Surprise ijsblokjes

Met deze ijsblokjes kan het niet mis gaan en de kinderen zijn er dol op! Voordat u de ijsblokjeshouder met water vult, legt u in ieder vakje een verse vrucht. Een schijfje sinaasappel, een aardbei of iets anders. Daarna vult u het houdertje met water. Als het water bevroren is heeft u een frisse kinderverrassing voor een warme dag!

Vakantie~verzamelendozen

Over een paar dagen breekt de vakantietijd weer aan. Daar gaan we komende weken wat aandacht aan besteden. We beginnen deze week met verzamelendozen. Veel kinderen vinden het heerlijk om allerlei dingen te verzamelen. Het doosje op de foto hierboven is gemaakt van een sigarenkistje en de vakjes zijn van reepjes karton. Uw kind kan er van alles instoppen wat hij de moeite waard vindt. Zoals: schelpen, steentjes, knikkers enz. De doos hieronder is voor grotere verzamelingen, maar er kan ook allerlei speelgoed in. Alles in een grote doos. Zo kan er niets zoekraken.

Boter, kaas en eieren

Kent u het nog van vroeger; boter, kaas en eieren? Dit spelletje is nu in de speelgoedzaak te koop. Het speelbord bestaat uit drie keer drie speelvelden, waar kleine cirkels en kruisjes bijhoren.

Maar deze speelvelden vormen samen een super speelveld, met grote kruisen en cirkels. Prijs: f 13,95.

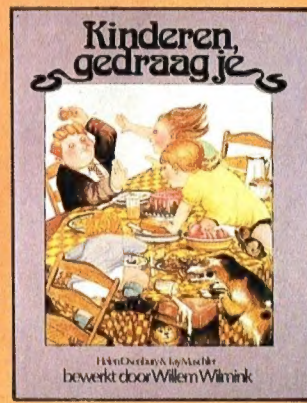
Volgende week in Kleuter~tje Knutsel EEN TUIN VOL DIEREN

Nog één weekje geduld en dan is de diertuin compleet. Met hokken, kooien, rotsen en dieren natuurlijk. Als uw kleuter het een beetje moeilijk vindt, helpt u hem dan een handje bij het opplakken van de diertuin op een stuk karton?

Een vrolijke bende

Kinderen kunnen soms best lastig zijn; ze schreeuwen en slaan met de deuren, zeuren en jekken komt ook wel eens voor. Over deze onderwerpen gaat het boek „Kinderen gedraag je”. De tekst is bewerkt door Willem Wilmink. Uitgave: Holkema en Warendorf. Prijs: f 16,90.

bobbo

Nr. 27 – 6 juli 1979

Een uitgave van Oberon B.V., postbus 6003, 2001 HA Haarlem, telefoon 023-339040.

Abonnementprijs: f 1,15 per week of f 14,95 per kwartaal (13 weken). Losse nummers: f 1,30. België: prijs per nummer 21 Fr.

Abonnementopgaven: Schrijf naar Bobo, antwoordnummer 374, 2000 VE Haarlem of bel 023-319420.

Betalingswijze: Abonnees krijgen een stortings-

acceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de bladenman ontvangt, kan de betaling ook contant met hem regelen.

Inlichtingen en klachten voor Postabonnees: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., Postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023-31 9420.

Inlichtingen en klachten voor abonnees via de bladenman/wederverkoper: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V.,

postbus 6298, 2001 HG Haarlem, telefoon 023-31 9420. **Adreswijzigingen:** Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Medianet B.V.

Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., (Internationale Uitgevers Mij. N.V.) Jan Blocksstraat 7, 2000 Antwerpen, telefoon 031 - 38 23 80. Postrekening nr. 000.0083405.82. Prijs per nummer 21 Fr. Tevens verkrijgbaar bij uw weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.

©Oberon 1979 nederland

Zo heet het allemaal

Tekst: Dolf Verroen
Tekening: Reintje Venema

KAMER

in de kamer staan:
de tafel
de stoelen
plantjes
de bank
kijk eens
er zit een beer op de bank
is dat de jouwe?
die zit zeker televisie
te kijken!

